

Centra integracji społecznej, kluby integracji społecznej, zakłady aktywności zawodowej i warsztaty terapii zajęciowej w 2017 r.

O **22** zwiększyła się liczba jednostek reintegracji społeczno-zawodowej między 2016 r. a 2017 r.

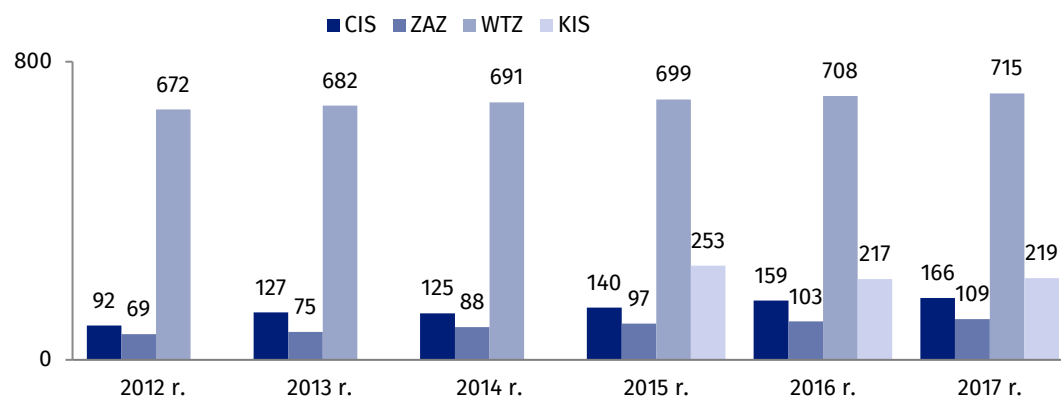
W 2017 r. działało aktywnie 1209 jednostek reintegracji społeczno-zawodowej (CIS, KIS, ZAZ, WTZ).

W ciągu 2017 r. z usług integracji społeczno-zawodowej świadczonych przez CIS, ZAZ i WTZ skorzystało blisko 43,1 tys. osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, tj. o 4,9% więcej niż w poprzednim roku.

Aktywne jednostki reintegracji społeczno-zawodowej

Łącznie w 2017 r. aktywnie działało 1209 jednostek reintegracji społeczno-zawodowej. Liczba ta zwiększyła się w porównaniu do 2016 r. o 22 jednostki, tj. o 1,9%. W 2017 r., podobnie jak w latach wcześniejszych, były to głównie placówki nakierowane na aktywizację osób z niepełnosprawnościami – 715 warsztatów terapii zajęciowej (WTZ) i 109 zakładów aktywności zawodowej (ZAZ). Wśród placówek świadczących usługi również dla osób z innych grup zagrożonych wykluczeniem społecznym aktywnie działało w 2017 r. 166 centrów integracji społecznej (CIS) i 219 klubów integracji społecznej (KIS).

Wykres 1. Liczba aktywnych jednostek reintegracji społeczno-zawodowej w latach 2012-2017^a



a Ze względu na brak dostępności danych na wykresie nie uwzględniono liczby KIS dla lat wcześniejszych niż 2015 r.

Między 2012 r. a 2017 r. łączna liczba CIS, ZAZ oraz WTZ zwiększyła się o 157 jednostek, tj. o 18,8%. Średnioroczny wzrost wyniósł 1,4%.

Organizatorem jednostek reintegracji społeczno-zawodowej, podobnie jak w latach wcześniejszych, były najczęściej podmioty sektora non-profit, tj. stowarzyszenia, fundacje oraz społeczne podmioty wyznaniowe – utworzyły one 2/3 ogólnej liczby CIS, KIS, ZAZ oraz WTZ.

W porównaniu z 2016 r. nie wystąpiły znaczące zmiany pod względem zróżnicowania liczby jednostek reintegracji społeczno-zawodowej w województwach. Najwięcej CIS, KIS, ZAZ oraz WTZ zlokalizowanych było w województwach: wielkopolskim (11,5% ogółu placówek), śląskim (10,2%), małopolskim (9,7%) oraz mazowieckim (8,7%).

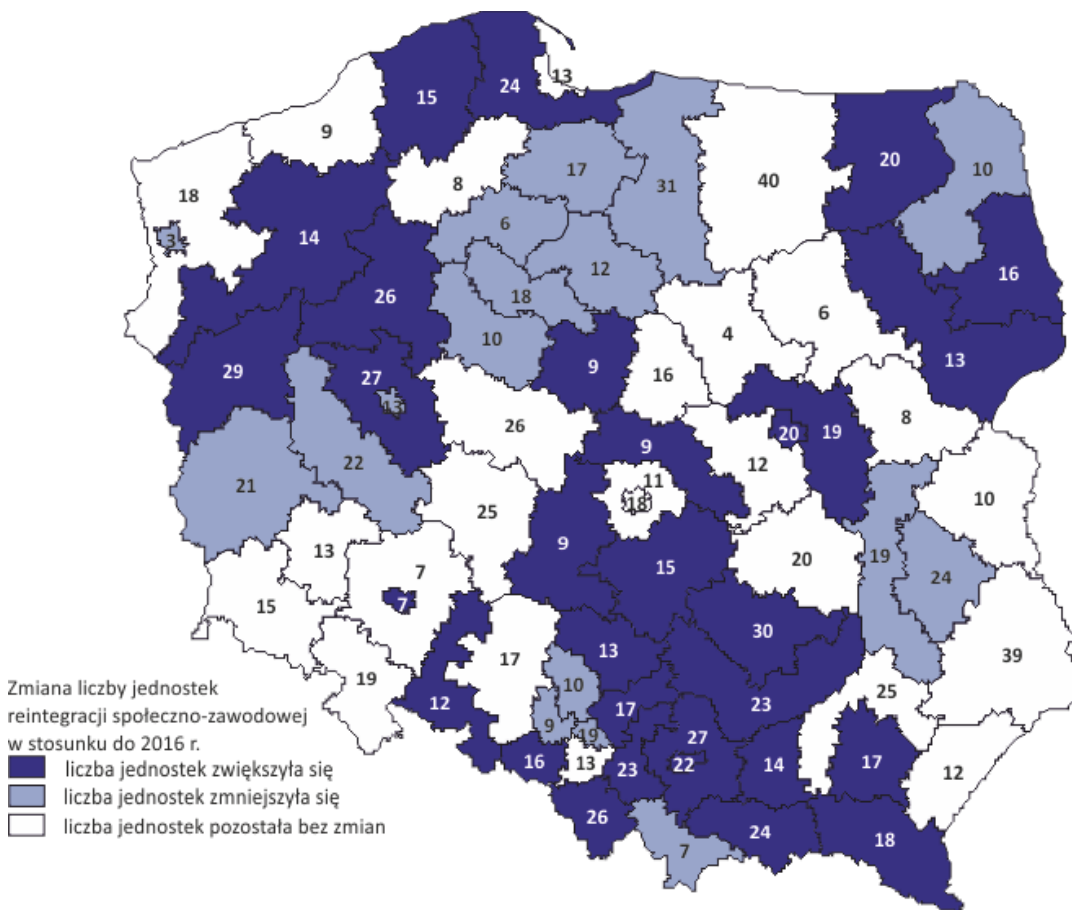
Odnosząc liczbę jednostek reintegracji społeczno-zawodowej do liczby ludności, w 2017 r. w skali kraju na 100 tys. ludności przypadają 3 placówki tego rodzaju. Najwyższą wartość

W porównaniu z 2016 r. liczba jednostek reintegracji społeczno-zawodowej wzrosła o 1,9%.

wskaźnik ten przyjął w województwie warmińsko-mazurskim – około 6 jednostek na 100 tys. ludności. Województwo mazowieckie mimo relatywnie dużej liczby jednostek reintegracji społeczno-zawodowej, osiągnęło najniższą wartość wskaźnika – niespełna 2 placówki na 100 tys. ludności.

Na tle kraju największą liczbą placówek świadczących usługi integracji społeczno-zawodowej, podobnie jak w 2016 r., wyróżniły się podregiony: olsztyński (40), chełmsko-zamojski (39) i elbląski (31). W 25 podregionach liczba CIS, KIS, ZAZ oraz WTZ nie zmieniła się w porównaniu z 2016 r. Z kolei w 30 podregionach zwiększyła się (najczęściej przybyła jedna placówka), a w 17 podregionach zmniejszyła się (również głównie o jedną placówkę).

Mapa 1. Jednostki reintegracji społeczno-zawodowej według podregionów w 2017 r.



Beneficjentami usług integracyjnych świadczonych w 2017 r. przez CIS, ZAZ i WTZ było blisko 43,1 tys. osób. Od 2016 r. liczba odbiorców usług tych placówek wzrosła o 4,9% tj. o 2,0 tys. osób. Biorąc pod uwagę typ placówki, w jakiej prowadzono integrację społeczno-zawodową, największą grupę beneficjentów stanowili uczestnicy WTZ (62,9%), następnie - uczestnicy zajęć w CIS (26,6%), a najmniejszą - osoby niepełnosprawne zatrudnione w ramach ZAZ-ów (10,5% - osoby ze znacznym lub umiarkowanym stopniem niepełnosprawności).

Między 2016 r. a 2017 r. o 2,0 tys. osób zwiększyła się liczba odbiorców usług integracji społeczno-zawodowej świadczonych przez CIS, WTZ oraz ZAZ.

Centra integracji społecznej

Na koniec 2017 r. w Polsce aktywnie działało 166 centrów integracji społecznej. W porównaniu z 2016 r. liczba aktywnych CIS wzrosła o 7 jednostek. Podobnie jak rok wcześniej, 2/3 centrów integracji społecznej prowadzonych było przez organizacje non-profit (109 jednostek w 2017 r. i 104 jednostki w 2016 r.). Jednostki samorządu terytorialnego, głównie gminy, prowadziły w 2017 r. 50 centrów integracji społecznej, a 7 aktywnych CIS działało przy spółdzielniach socjalnych.

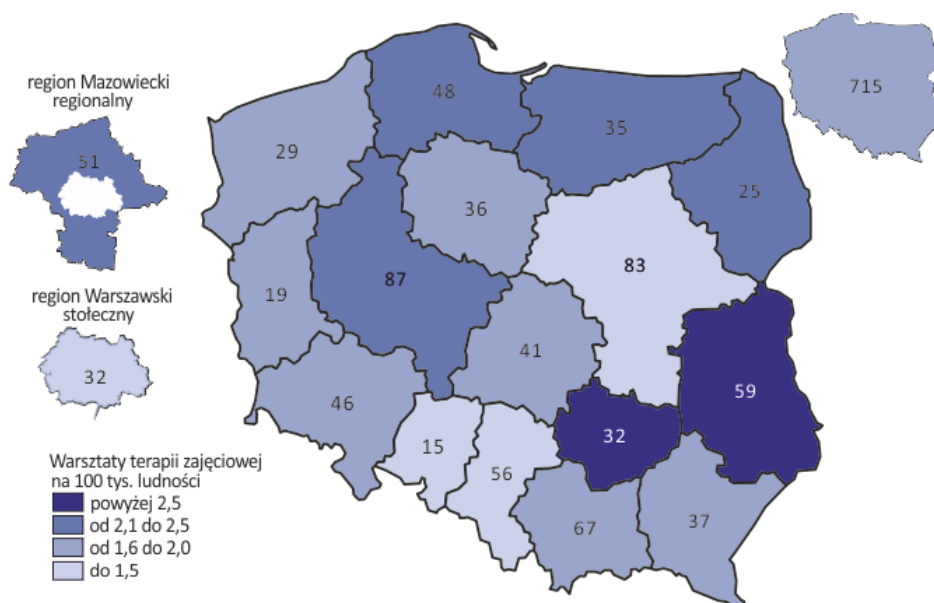
Najwięcej CIS miało swoje siedziby w województwach: wielkopolskim (24), pomorskim (21) i lubuskim (20). Natomiast najmniej było ich, podobnie jak w 2016 r., w województwach: łódzkim i kujawsko-pomorskim (po 3) oraz mazowieckim (4). Najwyższe nasycenie placówkami CIS w stosunku do liczby ludności zamieszkującej dane województwo odnotowano w województwie lubuskim, gdzie na 100 tys. ludności przypadają 2 jednostki tego rodzaju, podczas gdy przeciętnie w kraju było to 0,4 jednostki.

Warsztaty terapii zajęciowej

Na koniec 2017 r. aktywną działalność prowadziło 715 warsztatów terapii zajęciowej, tj. o 7 więcej niż w poprzednim roku. WTZ, najczęściej w porównaniu z innymi rodzajami jednostek reintegracji społeczno-zawodowej, prowadziły organizacje non-profit – w skali kraju były one organizatorem 77,5% warsztatów. Kolejne 18,2% WTZ działało w ramach jednostek samorządu terytorialnego i instytucji im podległych, a 4,3% prowadziły inne podmioty. Struktura WTZ ze względu na rodzaj podmiotu prowadzącego nie zmieniła się znacząco od 2016 r.

W 2017 r. aktywnie działało 715 WTZ, z których usług skorzystało 27,1 tys. osób z orzeczoną niepełnosprawnością.

Mapa 5. Warsztaty terapii zajęciowej według województw w 2017 r.



W 2017 r. najwięcej warsztatów terapii zajęciowej miało swoje siedziby w województwach wielkopolskim (12,2%) oraz mazowieckim (11,6%). Województwa, w których działało najmniej warsztatów to opolskie (2,1%), a następnie lubuskie (2,7%) i podlaskie (3,5%).

W 2017 r. z zajęć w warsztatach terapii zajęciowej skorzystało 27,1 tys. osób z orzeczoną niepełnosprawnością. Przeciętnie w zajęciach w jednym WTZ uczestniczyło 38 osób niepełnosprawnych. Liczba uczestników zajęć WTZ regularnie się zwiększa. W porównaniu do 2016 r. nastąpił przyrost o ok. 0,6 tys. osób.

Najwięcej uczestników zadeklarowały WTZ znajdujące się w województwie wielkopolskim (11,2% ogólnej liczby), a następnie w mazowieckim (10,2%) i śląskim (10,0%). Najmniejszą liczbą osób uczestniczących w warsztatach charakteryzowały się województwa: opolskie (1,6%) i lubuskie (2,5%).

Informacja metodologiczna

Notatka została opracowana na podstawie źródeł administracyjnych pozyskanych w ramach Programu Badań Statystycznych Statystyki Publicznej na rok 2017 – dane od wojewodów dotyczące CIS, KIS oraz ZAZ; dane z Krajowego Systemu Monitoringu Pomocy Społecznej MRPiPS (w zakresie działalności CIS); dane z Systemu Przetwarzania Danych z Samorządów Powiatowych PFRON (w zakresie liczby WTZ oraz ich działalności).

Opracowanie merytoryczne:
**Departament Badań Społecznych
we współpracy
z Urzędem Statystycznym we Krakowie**
Krzysztof Borysiak
Edyta Makowska-Belta
Tel: **22 608 31 79**
e-mail: k.gos-wojcicka@stat.gov.pl

Rozpowszechnianie:
**Rzecznik Prasowy Prezesa GUS
Karolina Dawidziuk**
Tel: 22 608 3475, 22 608 3009
e-mail: rzecznik@stat.gov.pl

Wydział Współpracy z Mediami
tel.: (+48 22) 608 34 91, (+48 22) 608 38 04
faks: (+48 22) 608 38 86
e-mail: obslugaprasowa@stat.gov.pl



www.stat.gov.pl



@GUS_STAT



@GlownyUrzadStatystyczny

Powiązane opracowania

[Rola sektora non-profit w dostarczaniu usług społecznych w latach 2014-2016](#)